

Naturånder

af Rolf Kenneth Aristos



Udgivet af VidsomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Naturånder

Af Rolf Kenneth Aristos



VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Naturånder

af Rolf Kenneth Aristos
ro-ken@online.no

(Oversættelse Ebba Larsen)

Hvad skete der med naturånderne - nisser, gnomer, alfer og huldre? Tilhørte de bare barndommens og fortidens fantasiverden, eller tilhører de en virkelighed, som vi nu har mistet evnen til at sanse?



Naturånder er til alle tider verden over blevet observeret og rapporteret. Da disse væsener kun undtagelsesvis kan ses af personer, der ikke er klarsynede, og da blot i en kort stund, er det naturligt, at fantasien har fået større spillerum i udforskningen af disse væsener end i videnskabelige beskrivelser af f.eks. planter og dyr. Den første åndsvidenskabelige beskrivelse og klassificering af naturånder i nyere tid blev udarbejdet af den svejtsiske kontroversielle læge, alkymiker og mystiker Paracelsus (1493-1541). Han inddelte disse væsener i fire hovedkategorier, efter det element (jord, vand, luft og ild) de arbejder med. Han standardiserede også mange af de navne, som de forskellige typer naturånder i dag er kendt under. I 1800- og 1900-tallet har det hovedsageligt været klarsynede teosoffer, som har fortsat denne åndsvidenskabelige forskning. De mest kendte forskere og forfattere på dette område har alle haft lederstillinger i det Teosofiske Samfund: Charles W. Leadbeater, Rudolf Steiner, Geoffrey Hodson og Dora van Gelder Kunz (1904-1999).

Den efter min mening deciderede bedste bog om naturånder er *The real world of fairies* (2.udg.1999) af Dora van Gelder Kunz. Bogen minder mest om et antropologisk studie af naturånder, udelukkende baseret på personlige observationer. Den klarsynede dansker Eskild Tjalve har skrevet bogen *Devaer: naturåndernes og englens verden* (nytrykt 2005), som har mange fine illustrationer. Ifølge teosofferne og den okkulte litteratur tilhører naturånderne en evolutionslinje, der går parallelt med dyrets og menneskets. Deres linje går gennem tre hovedstadier: fra elementalvæsener til naturånder til devaer (også kaldet "engle"). Ifølge Kunz er devaer generelt højere udviklet end mennesker, både hvad angår intelligens og følelser. Naturånder er generelt højere udviklet end dyr.

Naturånderne fungerer primært på det astrale plan. Her lever de i en vital-emotionel verden. Hele deres tilværelse er egentlig præget af leg og bekymringsløs livsglæde. Negative følelser er nærmest fraværende, selv om kortvarig jalousi og frygt kan forekomme. De er fascineret af børn og af alt ungt, glædeligt og bekymringsløst. I modsætning til dyr og mennesker på det fysiske plan er naturånderne fri for det fysiske legemes besvær og lidelser, samt for den bekymring og det arbejde, der er knyttet til kampen for at overleve.

Mens dyr og mennesker lever i en formverden, hvor fødsel og død er dramatiske hændelser, så lever naturånderne i en verden af livskraft *bag* formerne. Generelt set er naturåndernes opgave forbundet med at overføre vitalitet og magnetisme, som de selv har absorberet fra solen, til det element, de arbejder med. Dette "arbejde" opleves som en ekstatiske og frydefuld leg. Devaerne styrer naturånderne og overvåger deres arbejde. Devaerne fungerer generelt som naturens "skytsengle" og indgår i et stort hierarki, hvor den enkelte deva på basis af sin hierarkiske placering kan have ansvar for alt fra et enkelt træ til en park, til et fjeld, landskaber og nationer.



Naturåndernes organismer er materielt set finere end gas og er lettest at beskrive som et energimønster med enkelte centrale chakra-lignende energistrukturer. De har karakteristiske ansigtstræk. Da de ikke spiser, har de ikke noget fordøjelsessystem. De har heller ikke et skelet-, muskel- eller senesystem. Kunz bekræfter, at ingen af naturånderne er kønsdifferentierede, men at de forskellige typer opleves som mere eller mindre maskuline eller feminine af karakter og udseende. Det er sjældent, at deres legemer har menneskelige proportioner. De kan nemt skifte form, farve og legemsstørrelse for en stund, hvis de ønsker det.

Den letteste måde at komme i kontakt med naturånder på, ifølge Kunz, er at være klar over, at de er der, og at udsende positive signaler til dem. Der findes imidlertid flere typer naturånder, som overhovedet ikke interesserer sig for menneskene, eller endog af natur har en negativ indstilling til dem. Andre typer naturånder har en venlig indstilling til mennesker, de beundrer os for mange af vores evner, og de vil gerne være vores venner og samarbejdspartnere (hvilket vi muligvis har været i en fjern fortid). Kommunikation foregår telepatisk. Husk, at de telepatisk opfatter dit bidrag til dialogen, selv om du hverken ser dem eller opfatter deres tilstedeværel-

se. Have- og skovalfer bliver særlig positivt indstillet, ja de føler sig endog flatteret, når en person står og beundrer de træer eller blomster, som de til daglig arbejder med.

Kunz er enig i, at naturånderne bør klassificeres i fire hovedkategorier efter det element, de arbejder med. Men inden for hver af disse kategorier kommer Kunz' erfaringsbaserede autoritet til udtryk, ved at hun introducerer sit eget klassifikations-system af underkategorier, og ved at hun afviger fra flere traditionelle opfattelser.



Jordens element

Kunz inddeler disse naturånder i fire hovedtyper:

- 1 Klippe- og stenånder, der har en klippe/sten som deres fysiske legeme. Denne type af naturånder tilfører mineralriget en meget primitiv bevidsthed.
- 2 Gnomer (også kendt som nisser og dværge) holder til i nærheden af klipper og sten, men er uden et fysisk legeme. De giver ofte indtryk af at være gamle, og det kan se ud, som om de går i dragter fra middelalderen.
- 3 Træånder, der har et træ som sit fysiske legeme. I ethvert træ er der en træånd. Træånden er en integreret del af træet, den vokser med træet, og den forsvinder, når træet dør. Træånder holder sig sædvanligvis usynlige inde i træet, men man kan bede dem om at gøre sig synlige og træde frem i en synlig form. Ånden kan bevæge sig et lille stykke uden for træet og synliggøre sig for klarsynede mennesker. De har da en svag menneskelignende form, som varierer fra trætype til trætype. Når man går i skoven alene om natten og føler, at man er omgivet og bliver beskuet af tusindvis af væsener, er det ikke fantasi.
- 4 Have- og skovalfer. Alferne elsker det komiske, teatraliske og overdrevne, og de kan lide at imitere mennesker. Dette kan give dem et vist kulturelt præg.



Vandets element

Disse naturånder kaldes traditionelt for undiner, nereider og havfruer. De fremstilles ofte som yndefulde unge piger. Kunz forholder sig ikke til disse forestillinger, men inddeler dem i fire hovedtyper. Her skal blot nævnes "vandbabyerne", der holder til ved havenes strande, kyster og havne. De minder om fede babyer, der frydefuldt leger og tumler i bølgerne. Dette er den lykkeligste gruppe af alle typer væsener, som Kunz er stødt på. De er nysgerrige og positive over for mennesker.

Ildens element

Disse naturånder kaldes traditionelt for salamandere. De er højt intelligente. De har praktisk talt ikke noget forhold til mennesker, og viser heller ikke nysgerrighed.

Luftens element

Siden Paracelsus er disse naturånder blevet kaldt sylfider. Kunz introducerer fire typer af luftånder, og kun den fjerde type kalder hun sylfider. Himmelånderne har vi mulighed for at kommunikere med. Vind- og stormånderne er mere menneskeligt proportioneret. Sylfiderne er den højst udviklede gruppe af alle naturånder, og de står på grænsen til at blive devaer. Sylfiderne har perfekte menneskelige former med smukke ansigter. De har et nært samarbejde med devaerne, men nogle sylfider vælger dog at tage den sidste udviklingsmæssige etape (før de selv bliver devaer) ved at samarbejde tæt med mennesker. Mange sylfider fungerer derfor som skytsengle for mennesker. De findes ofte på sygehuse, og specielt nær ved døende. Kunz er meget imponeret af Shakespeares fremstilling af sylfiden Ariel, som troldmanden Prospero binder til sig i skuespillet *Stormen* (1611).

Klarsyn, psykedeliske stoffer eller ektoplasma?

Ifølge den danske intuitions-kosmolog Martinus (1890-1981) havde naturmennesket stadig mindre kontakt med den åndelige verden, som så gik tabt. De havde altså et naturligt klarsyn, og nogle brugte deres evner til magi. Ifølge naturvidenskaben har de fleste naturmennesker et magisk-animistisk livssyn, dvs. at de oplever naturen som besjælet, og de ser ånder bag ethvert naturfænomen og motiv. Derfor vil det være naturligt at antage, at den primære kilde til naturmenneskenes magisk-animistiske livssyn er elementalvæsener, naturånder og devaer.

Man behøver ikke at være klarsynet for at få et kortvarigt glimt ind i naturåndernes verden. Forskellige psykedeliske stoffer kan midlertidigt åbne det tredje øje, som f.eks. ayahuasca (fra lianer i Amazonas), meskalin (fra peyotekaktussen i Mexico og USA) og psylosybin (fra mexicansk svamp og psilocybe semilanceata i Norge). En anden mulighed åbner sig for de mennesker, der har overskud af ektoplasma, idet de kan blive i stand til at se naturånderne, hvis de kommer tæt nok på. Martinus betragter ektoplasma som det synliggende middel ved de tidligere observationer af "eventyrvæsener": Han beskriver det således: "Man troede, at huldrene og nisserne - eller hvad man kalder disse psykiske væsener - boede i stenene og bjergene,

som måtte være hule, for man opfattede disse væsener som fysiske. Disse væsener var ofte helt materialiserede, når de kom i nærheden af mennesker, og dematerialiseredes igen et stykke tid efter, hvorfor man troede, at de forsvandt ind i stenen”.

Kunz epiløg til hendes mestervært, skrevet i hendes sidste leveår, da hun var 95 år, er meget vemodig. Da hun skulle skrive bogens anden udgave, bad nogle af hendes venner hende om på ny at besøge steder, som hun tidligere havde oplevet som fulde af naturånder. Det gjorde hun, men oplevelsen var nedslående. Hun mener, at vores globale miljø-ødelæggelser, forureninger og udryddelser af naturområder fordriver naturånderne, i lighed med dyrene, til stadig mindre områder, hvor stadig færre af dem holder til. Det ligger i naturåndernes væsen at sprudle af livsglæde og vitalitet, hvilket de stadigvæk gør, men Kunz' indtryk var, at flere typer naturånder er blevet mere sky for mennesket og har distanceret sig. Som en lille trøst i denne elendighed kan nævnes, at flere økocentre bevidst og systematisk har satset på kontakt og samarbejde med naturånder, som The Findhorn Foundation i Skotland, Perelandra i Virginia (USA), og Questheaven Retreat i Kalifornien. Danskeren Eskild Tjalve afholder kurser om naturånder.



Kildehenvisninger:

Gelder, Dora van (2. utg. 1999): *The real world of fairies*. Quest Books, Illinois. 180 s.

Tjalve, Eskild (1996): *Devaer: naturåndernes og englenes verden*. 166 sider; mange fargeillustrasjoner. Bogans forlag, Danmark. Web-site: www.eskildtjalve.dk

Aristos, Rolf Kenneth (2005): *Det guddommelige Kosmos: introduksjon til Martinus' kosmologi*. Privat trykk.

Angels of Botanic Gardens, Melbourne (Australia). www.geocities.com/SoHo/Nook/9896/index.html

Illustrationer:

Geoffrey Hodson: *Clairvoyant Investigations* og *The Kingdom of the Gods*.

Nature spirits fra: <http://www.mythinglinks.org/ct~NatureSpirits.html>



VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk